

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

3. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

24. LEDNA 2021

Z obsahu:

Modlitba rodící se církve
Katecheze papeže
Františka
v knihovně Apoštolského
paláce v Římě
25. listopadu 2020
- strana 2 -

**Svatá Hyacinta
de Mariscottis**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewske (36)**
- strana 6 -

**Kongregace pro
bohoslužbu a svátosti
vydala nótu ke slavení
neděle Božího slova**
- strana 7 -

Znamení věčného života
P. M. Piotrowski TChr
- strana 8 -

**Paglia: Neumírá se jen
na Covid, ale také na
osamělost**
- strana 9 -

Cvičení v pokore
Lev XIII. (1810-1903)
- strana 10 -

**Citáty svatých, přinášející
pokoj, naději a sílu
v těžkých časech**
- strana 13 -

Maria je u svého Syna všemohoucí. Hlavní milost, o kterou ji máš prosit, je svatá pokora. Pros ji pro její pokoru, která byla příčinou jejího povýšení za Matku Boží. (Sv. Lev XIII.)

Modlitba rodičů se církve

Katecheze papeže Františka

v knihovně Apoštolského paláce v Římě 25. listopadu 2020

(Sk 4,23–24.29.31)

Modlitba určovala první kroky církve ve světě. Spisy apoštolů a velký příběh Skutků apoštolů nám podávají obraz putující církve, která je čínorodá, avšak základ a podnět své misijní činnosti nachází v modlitebních shromážděních.

Prvotní jeruzalémská církev je opěrným bodem veškeré křesťanské zkušenosti. Lukáš v knize Skutků apoštolů píše: „Setrvali v apoštolském učení, v bratrském společenství, v lámání chleba a v modlitbách.“ (Sk 2,42) Společenství setrvalo v modlitbách.

Tady nacházíme čtyři podstatné charakteristiky života církve: za prvé naslouchání nauce apoštolů, za druhé pěstování vzájemného společenství, za třetí lámání chleba a za čtvrté modlitbu. Připomínají nám, že existence církve má smysl, pokud zůstává pevně sjednocena s Kristem, tedy ve společenství, jeho Slově, Eucharistii a modlitbě. Kázání a katecheze jsou svědectvím Mistrových slov a činů; neustálé úsilí o bratrské společenství chrání před sobectvím a stranicím; lámání chleba

Pokračování na str. 5

Prožíváme neděli Božího slova. (str. 7) A tak vyjdeme při četbě následujících stran Světla z biblických textů dnešní neděle. Co nám říkají? Čas je krátký... V souvislosti s tím, co prožívají lidé na celém světě v posledních měsících, je nám tato myšlenka stále bližší a snadněji chápeme její hlubší význam. Je marné užívat si všemožných pozemských radovánek, jde o zaměření naší pozornosti od pomíjivých věcí k nepomíjivým (str. 3) – čili odpoutat se od časných záležitostí a starat se o věčnost, o spásu své duše.

To pochopila i sv. Hyacinta de Mariscottis, když v rozjímání během své dlouhé nemoci poznala marnost všeho pozemského, pomíjivého, a došla k tomu, že jen v Bohu najde vše, po čem touží její srdce, že Bůh samotný stačí. (str. 4) Hyacinta je tak pro nás mj. vzorem, čím se zabývat v době nemoci a kam směřovat své myšlenky: na Boha – neboť jen On je zdrojem pravé naděje, jenom v Něm je spása. Tak nemoc, jakékoliv utrpení či nepříjemnost může přivést duši člověka k obrácení k Trojedinému Bohu nebo i k hlubšímu přimknutí se k Ježíšovu milujícímu Srdci – a to je obrovský dar, milost Boží.

Na začátku každého obrácení vždy stojí pokora. Ona je lékem na všechny nemoci duchovní, které jsou překážkou na cestě spásy. Pokora, kterou dáváme Bohu najevo, že jsme připraveni od Něho přijmout milosti potřebné k očistění a neustálému obrácení své duše k Němu, On pokoru odměňuje

Editorial

vnitřním pokojem a mimořádnou péčí, aby jeho milosti přinesly dobrou úrodu. Neznamená to však „složit ruce v klín“, neboť rodit svoji duši pro nebe musíme my sami – čili je nutná naše spolupráce s Boží milostí, to za nás nikdo neudělá... (str. 8–9)

Proto je cvičení se ve ctnosti pokory nezbytnou součástí života každého, kdo uvěřil v Ježíše Krista, jenž je dokonalým vzorem tichého a pokorného srdce – stačí pohlédnout na jeho tělo přibité na kříži a vzpomenout na utrpení a ponižování, které jeho smrti předcházelo. Papež Lev XIII. před více než sto lety sepsal přehledné pojednání o tomto cvičení se v pokoře. (str. 10–13) Jeho myšlenky jsou platné i dnes, jelikož pýcha – d'áblův spolehlivý nástroj namířený proti Bohu – je vždy zdrojem špatného nastavení hodnotového žebříčku, mylného nasměrování lidského konání a smýšlení, vnitřního neklidu a především stavění se člověka na místo Boha. Žel, lidé jsou tvorové mnohdy nepoučitelní, a ačkoliv jsou zasaženi četnými ranami, Bohem dopuštěnými, hledají nejčastěji východiska jen čistě lidská, aniž by usilovali hledat pomoc u Stvořitele a dovolili mu jednat ve prospěch celého lidstva. A místo změny svého smýšlení a pokorného přijetí skutečnosti, že bez Boha nezmohou nic, naopak chtějí návrat starých „pořád-

ků“, a to i za cenu vlastního zotročení a nesvobody, jen aby mohli užívat pozemských radovánek, jejichž chvilkový účinek je tak pomíjivý. Je to smutný obraz i dnešní doby...

Všichni vnímáme, že žijeme v těžkých časech, kdy jsme nuceni velmi pečlivě se rozhodovat ve svém svědomí o mnoha věcech. Jak se říká: Každá rada je drahá. Leč jedna je zaručeně správná: Veškerou svou starost složme na Trojediného Boha – neboť jemu na nás záleží! (srov. 1 Petr 5,7) Ve spojení s Ním rozmyšleme o všem, co potřebujeme ve svém svědomí vyřešit, pro co se rozhodnout ve svém životě, jak konat navenek a nesejít přitom z cesty, kterou On sám vydláždil svým přirozeným řádem a svými příkázáními. Nedal lidem do vínku svůj stvořitelství záměr nadarmo. Ten, kdo se upřímně na kolenou modlí a prosí Ducha Svatého o správné rozhodování a konání a bude zcela oproštěn od vlastního „já“, které by bránilo Božímu vedení, jen ten se sjednotí s Boží vůlí a vykoná to, co chce On. A i to je dílem ctnosti pokory, o níž máme usilovat, chceme-li vložit svoji naději v Boha, a nikoliv bludně v d'ábla.

Spolehlivou Pomocnicí na této cestě je nám Panna Maria, která v Gualupe řekla (str. 13): „Copak nejsem zde, vaše Matka? Nejste v mém stínu a pod mojí ochranou?“ Jí zasvětit svůj život ve všech jeho aspektech dává jistotu, že jsme na spásné cestě...

Daniel Dehner

Říkám vám, bratři, toto: Nemáme mnoho času. Slova o nedostatku času, která tak často slyšíš od svých současníků, mají u apoštola zcela jiný význam. Většinu toho, co dnešní lidé s takových chvatem dělají, by Pavel pokládal za zbytečnou ztrátu času. Oni se totiž pachtí za tím, co je odsouzeno k zániku. Je třeba obrátit pozornost zcela jiným směrem. Dokonce i k těm časným záležitostem, které jsou nezbytnou součástí života, je třeba přistupovat tak, abychom ani v nejmenším neztráceli ze zřetele to, co je věčné, a tedy podstatné. Pán nám zjevuje důležitou pravdu: *Naplnil se čas*. Pros ho vroucně o dar jeho milosti, abys opravdu *uvěřil jeho radostnému poselství* a také pochopil jeho skutečnou podstatu.

Jeho předchůdce, který mu *rovnal cestu* a upozornil své vlastní učedníky na jeho osobu, nastoupil svou novou cestu, aby mu *udělal místo*.⁽¹⁾ Svým nesmlouvavým: *Není dovoleno!*⁽²⁾ se stal nepohodlným pro mocné tohoto světa. I tato jeho cesta k nadcházející mučednické smrti je součástí jeho kázání. Dal Bohu zcela k dispozici nejen svůj hlas a všechny svůj čas, ale i celý svůj život. Je i svým osudem předchůdcem a předznamenáním osudu svého Pána a těch, kteří se zcela zaslouží hlásání Božího království: *Na světě budete mít souzení, ale buďte dobré mysli*.⁽³⁾ Právě utrpení Ježíšových svědků je nejvýmluvnějším a nejpádnějším důkazem platnosti a skutečné hodnoty jejich svědectví o zjevené Boží pravdě. I utrpení je součástí radostné zvěsti o Božím království.

Ještě dokud byl Jan na svobodě, setkal se Ježíš s prvními svými budoucími učedníky. Jeho zjev i jeho slova klíčí nyní v jejich srdcích a připravují tak půdu pro zásadní a dalekosáhlé rozhodnutí. Zatím však následovali Pána jen do místa jeho dočasného pobytu a pak se opět vrátili ke svému řemeslu. Tehdy ještě nenastal čas, aby je zcela povolal do své družiny. Po Janově uvěznění jako by Ježíš převzal jeho štafetu a neúnavně hlásá svou radostnou zvěst: *Čiňte pokání. Přiblížilo se Boží království*.

Na to, co znamená činit pokání, obrací svou pozornost dnešní první čtení. Radostná zvěst o příchodu Božího království

nespočívá v tom, že je konec všemu, co je obtížné a nepříjemné, že se máš zajímat jen o to, co těší a oblažuje. Radostné je v Ježíšově zvěsti to, že konečná a definitivní blaženost jako věčný a nezvratný stav je přístupná i těm, kterým pro jejich způsob života a příklon k modlám těla, světa a ďábla zatím povážlivě hrozí, že

jejich město bude vyvráceno. I radostná zvěst může nejdříve hrozit, aby tak nekompromisně otevřela oči zaslepeným a ukázala jim, že se nacházejí na samém pokraji pro-

pasti, aby se vzpamatovali a hledali cestu k záchraně. Díky hrozbě, kterou slyšeli z úst proroka, dostává se jim milosti, že uvěřili v Boha a vyhlásili půst pokání velcí i malí. Hospodin jim postavil před oči obraz zkázy, od které je chtěl uchránit, a skutečně dosáhl svého, protože změnili své chování a On na ně nepřivedl zkázu, kterou sliboval.

Bůh, který hrozí, činí tak ve skutečnosti právě proto, že je *dobrý a dokonalý, protože ukazuje hříšníkům cestu*.⁽⁴⁾ Zkáza sama není Boží dílo, nýbrž dílo jeho Nepřítele, kterému se hříšníci vydávají tím, že odmítají svého Boha a Zachránce. Nezáživé proto ani dnešním prorokům, když upozorňují na blížící se neštěstí. Oni jen pokračují v tom, co začal sám Pán, když hlásal, že se *naplnil čas: Čiňte pokání!*

Být hlasatelem pokání však není nic populárního. Lidé to neslyší rádi. Pokud si netroufají tvrdit, že pokání nepotřebují, aspoň se obrátí proti osobě Božího posla. I na samotného Pána se pro toto slovo obořili jeho rodáci a vyhnali ho z města: *Není to syn Josefův?*⁽⁵⁾ Ty však přiznej Bohu právo, aby si za svého posla zvolil toho, koho sám chce. Jeho soudy jsou často na hony vzdáleny našim i velice samozřejmým názorům.

Vidíš to na Ježíšově jednání. Chce si vybrat své pomocníky a nástupce mezi těmi nejprostšími. Jde k obyčejným rybářům. Jakou k tomu mohou mít kvalifikaci? Podle něho mají právě tu nejpotřebnější: na jeho jedinou výzvu *ihned opustili síť a šli za ním*. Nabízí jim, že z nich učiní *rybáře lidí*. Mají vůbec tušení, co to znamená? Kolik důvěry a připravenosti je obsaženo v jejich bezpodmínečné ochotě následovat Pána! Na nic se nepta-

Liturgická čtení

1. čtení – Jon 3,1-5.10

Hospodin oslovil Jonáše: „Vstaň, jdi do velikého města Ninive a měj tam kázání, které ti ukládám.“ Jonáš tedy vstal a šel do Ninive podle Hospodinova rozkazu. Ninive bylo velké město před Bohem, tři dny se jím muselo procházet. Jonáš začal procházet městem první den a volal: „Ještě čtyřicet dní a Ninive bude vyvráceno!“ Ninivští obyvatelé však uvěřili Bohu, vyhlásili půst, oblékli se do žiníc, velcí i malí. Když Bůh viděl, co učinili, že změnili své hříšné chování, smiloval se a nepřivedl na ně zkázu, kterou jim hrozil.

2. čtení – 1 Kor 7,29-31

Říkám toto: Čas je krátký. Proto ti, kdo mají manželku, ať žijí, jako by ji neměli, a ti, kdo pláčou, jako by neplakali, a ti, kdo se radují, jako by se neradovali, a ti, kdo kupují, jako by jim nemělo zůstat nic, a ti, kdo užívají tohoto světa, jako by ho neužívali, neboť tento viditelný svět pomijí.

Evangelium – Mk 1,14-20

Když byl Jan Křtitel uvězněn, přišel Ježíš do Galileje a hlásal tam Boží evangelium:

Dokončení na str. 5

jí a jdou. Jen si uvědom, kolik otázek by se ti vyrojilo v hlavě, kdyby se ti dostalo uprostřed tvé práce pozvání: Nechej všeho a *pojď za mnou*. Za tři roky tito obyčejní rybáři vystoupí před celým národem a začnou lovit lidi: *Obrátte se! A výsledek? Ten den se k nim přidají tři tisíce lidí*.⁽⁶⁾

Uslyšíš-li slovo proroka, neďivej se na jeho osobu, ale na milost, kterou v něm působí ten, který si ho povolal. Aby tě jeho slovo přivedlo k správnému jednání, uvědom si, že k němu vede jen *pokorné*. Pokora je první a nezbytný krok každého pokání. *Nemáme mnoho času!* Pros proto s pravou zkrouteností svého Pána: *Veď mě ve své pravdě a uč mě, neboť Ty jsi můj Bůh a Spasitel*.⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Jan 3,30; ⁽²⁾ srov. Mt 14,4;

⁽³⁾ Jan 16,33; ⁽⁴⁾ srov. Ž 25,8; ⁽⁵⁾ Lk 4,22;

⁽⁶⁾ srov. Sk 2,38.41; ⁽⁷⁾ Ž 25,5

Svatá Hyacinta de Mariscottis

Starodávný italský šlechtický rod Orsiniů představoval dlouhá staletí politickou silou, se kterou se muselo nejen na Apeninském poloostrově počítat. Z jeho řad pocházejí hned tři papežové a také mnoho významných vévodů. Mezi všemi ale vyniká dívka jménem Klarisa, řeholním jménem Hyacinta, kterou v liturgickém kalendáři najdete jako sv. Hyacintu de Mariscottis.

Narodila se v roce 1585 na zámku Vignanello (nedaleko Viterba) Antoniu Mariscottimu a Ottavii, rozené Orsiniové. V 19 letech byla otcem dána do kláštera klarisek III. řádu sv. Bernardina. Tuhá klášterní disciplína řádu měla v jeho očích Klarisu zkrotit v jejím příliš nevázaném životě, jak na dceřino počínání Antonio Orsini nahlížel. Další zárukou pro toto rozhodnutí, které učinil sám, aniž by se s Klarisou radil, jak to bylo ostatně ve šlechtických roděch běžné, měla být starší dcera Ginevra, jež v klauzuře klarisek z Viterba již nějaký čas žila. Změnu života měla symbolizovat i změna jména. Klariska Klarisa dostala nové – Hyacinta.

Klarisa alias Hyacinta však žádnou změnu nehodlala přijmout. Mladé ženě, která se ještě nedávno veselila při různých zábavách, chudoba a strohost klarisek, či dokonce odříkání, usebranost, askeze, byly naprosto cizí. Když už musela oželet vyhlášený sňatek s hrabětem Capizucchim, za něhož se provdala její mladší sestra, nechtěla oželet lákadla, jež nabízel tento svět. Proti všem pravidlům řehole zakládající si na klauzuře a odluce od světa přijímala hosty, osobovala si nároky, jež jí vůbec nepříslušely, zkrátka usilovala žít podobně jako doposud, jen za zdmi kláštera, a to plných deset let!

Představené kláštera i provincie musely trpně přihlížet svěhlavému počínání rozverně mladé šlechtičny, kterou jen její původ uchránil od okamžitého vyhození z kláštera i řádu. Nikdo si nedovolil Orsiniovy či Mariscottiovy zneprátnit, což by do zajista nastalo, kdyby Hyacinta byla vyloučena. Tyto skutečnosti ovšem budily velké pobouření ostatních terciárek, jež musely beze zbytku řádová pravidla dodržovat.

V životě světců, kteří dříve jistý čas žili dosti nevázaně, přichází často přelomový moment, který od základů změní jejich život. Nežádá se tak děje v čase

nemoci, kdy se přidává také čas rozjímání. Tak tomu bylo i v Hyacintině případě.

Po deseti letech pobytu ve viterbském klášteře náhle ochořela. Nešlo o žádný banální neduh, ale o chorobu, kterou provázely silné bolesti a která ji učinila naprosto bezmocnou. Hyacinta byla od této chvíle nucena pouze ležet.

V nekončících hodinách nedobrovolného nicnedělání došla k závěru, který v dalších předlouhých hodinách hořce oplakávala – poznala marnost všeho pozemského, pomíjivého, pochopila, jak prázdné jsou všechny radovánky, jimž až dosud holdovala, jak zavádějící je vázat se na lidi a usilovat o vztah s nimi. Poznala, že jen v Bohu je vše, že Bůh samotný postačí – On, ukřižovaná Láska. Dlužno podotknout, že nemalý podíl na této proměně měl i její zpovědník, jenž ji ujistil, že psiňní do nebe nedojdou.

Z duše nemocné Hyacinty se vyřinula nebetyčná vlna lítosti nad promarněnými lety a ona v slzách přislíbila Bohu, že jakmile se uzdraví, od základu změní svůj život. Jak řekla, tak učinila.

Změna, jež se s Hyacintou udála, její okolí ohromila. Z někdejší lehkovážné osoby, jež byla hanbou řeholního hábitu, se stal vzor všech křesťanských ctností, horlivá ctitelka ukřižovaného Krista. Její život začaly vyplňovat modlitby a skutky pokání. S dispensí, která jí byla udělena, vycházela z kláštera a navštěvovala špitály, vězení, chudobince, útulky a další místa, kam se ostatní kolikrát štilili přicházet. Díky rodovému majetku mohla ve velkém okolí přinášet pomoc všem potřebným v širokém okolí. Financovala kdekteré aktivity, jejichž cílem bylo sytit hladové. Založila dobročinné spolky oblátů a oblátek Panny Marie, které si právě péči o nejnuznější a přestárlé vetkly do svého pomyslného štítu.

Ze strany Hyacinty nešlo o nějaké symbolické skutky, ani o žádnou přechodnou záležitost. Charitativní činnost bohoboj-

né klarisky nabírala rozměrů, které přesáhly rámec běžný i u těch nejstarostlivějších a nejtědřejších, a provázela ji až do konce jejich dní. Nejvíce se zaskvěla při moru, jenž jistý čas ve Viterbu řádil. Tehdy bez ohledu na nebezpečí procházela ulicemi města a přinášela pomoc lidem morem zasaženým. Vnitřní proměna obrácené ženy z mocného rodu Orsiniů vešla ve známost po celém Apeninském poloostrově. A nešlo jen o tuto skutečnost: Hyacinta měla zásluhu i na obrácení mnoha jiných, ať už svým příkladem, nebo slovem, celou svou osobností. Zaskoušela extáze, jejichž svědkyněmi byly ostatní sestry v klášteře, dostala dar čist v lidských srdcích i v budoucnosti.

Více než dvě desetiletí chválila Hyacinta Boha svými skutky a šířila jeho slávu. Když pak 30. ledna 1640 odešla ke svému Stvořiteli, který tak dlouho projevoval trpělivost s touto druhdy nezdárnou sestrou, shromáždilo se u jejího vystaveného těla doslova celé Viterbo. Plakali mladí i staří, chudí i bohatí. Plakali pro světci, která mezi nimi žila a kterou teď ztratili. Mnozí z nich určitě četli její drobný spisek *Duchovní rady o tom, jak vést duše k lásce k Ježíši a Marii*.

Že jejich přesvědčení o svatosti nebylo liché, potvrdily četné zázraky na její přimluvu. V roce 1726 již byly tyto důkazy o výjimečnosti ctností dcery z rodu Orsiniů natolik průkazné, že ji papež Benedikt XIII. prohlásil za blahoslavenou. V roce 1807 pak Hyacintu papež Pius VII. prohlásil za svatou, ačkoli kanonizační dekret podepsal jeho předchůdce na Petrově stolci Pius VI. už v roce 1790.

Modlitba rodičů se církve

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

uskutečňuje Ježíšovu svátostnou přítomnost mezi námi: Ježíš nikdy nebude nepřítomný, právě ON je Eucharistií, žije a putuje s námi. A nakonec modlitba, která je prostorem dialogu s Otcem skrze Krista v Duchu Svatém.

Všechno, co v církvi roste mimo tyto „souřadnice“, postrádá základy. Jestliže máme přistoupit k rozlišování určité situace, musíme se dotazovat, nakolik jsou v ní přítomny zmíněné čtyři souřadnice: kázání, neustálé úsilí o bratrské společenství, milosrdná láska, lámání chleba – tedy eucharistický život – a modlitba. Co se těmito souřadnicím vymyká, je zbaveno ekleziálnosti, není to ekleziální. Církev je budována Bohem, nikoli senzačními skutky. Církev není trh, ani skupina podnikatelů, kteří rozvíjejí nějaký nový podnik. Je to dílo Ducha Svatého, kterého nám Ježíš seslal, aby nás shromáždil. Církev je trvalou prací Ducha v křesťanském společenství a jeho životě, v Eucharistii a modlitbě. Vše, co se od těchto souřadnic odchyluje, postrádá základy, je jako dům stavěný na písku (srov. Mt 7,24–27). Církev utváří Bůh, nikoli rozruch vyvolaný jejími skutky. Ježíšovo slovo naplní naše snahy smyslem. V pokoře se rodí budoucnost světa.

Občas mne hluboce zarmoutí, když se nějaké církevní společenství – v dobré vůli – zmýlí v cestě, protože se domnívá, že církev se dělá na schůzích, jako by to byla politická strana. Většina, menšina, názory jedněch a druhých... „Je to jako synoda, to je synodální cesta, kterou musíme vykonat.“ Ptám se: Kde je tam Duch Svatý? Kde je modlitba? Kde je

láska ve společenství? Bez této čtveřice souřadnic se z církve stane lidská společnost, politická strana – menšinová či většinová, a změny probíhají jako v nějaké firmě – podle většiny či menšiny. Duch Svatý tam ovšem není. Přítomnost Ducha Svatého totiž zajišťují jmenované čtyři souřadnice: život ve společenství, modlitba, Eucharistie, kázání o tom, jak tyto čtyři souřadnice rozvíjejí život. Pokud toto chybí, chybí Duch, a jestliže schází Duch, bude z nás pěkné humanitární a dobročinné sdružení, což je výborné, možná také strana, řekněme církevní strana, ale církev to není. Z toho důvodu církev neroste díky tomu, že by pořádala nábor, nýbrž díky tomu, co na ní přitahuje. Kdo pohybuje touto přitažlivostí? Duch Svatý. Nezapomínejme nikdy na tato slova Benedikta XVI.: „Církev neroste přetahováním, nýbrž tím, co je na ní přitažlivé. Pokud chybí Duch, který přitahuje k Ježíši, tam není církev, ale klub přátel s dobrými úmysly. To je dobré, ale církev ani synodalita to nejsou.“

Četbou Skutků apoštolů tedy objevujeme, že hnací silou evangelizace jsou **modlitební shromáždění**. Kdo se jich účastní, živě vnímá Ježíšovu přítomnost a dotýká se jej Duch. Členové prvotního společenství – což platí vždy a také dnes pro nás – vnímají, že událost setkání s Ježíšem neskončila nanebevstoupením, nýbrž pokračuje v jejich životě. Vyprávěním o tom, co řekl a učinil Pán – tedy nasloucháním Slovu, a modlitbou vstupující do společenství s ním, všechno ožívá. Modlitba vlévá světlo a žár: dar Ducha v nich probouzí horlivost.

Katechismus v této souvislosti užívá velmi hutné vyjádření: „Duch Svatý [...] připomíná modlící se církvi Krista, uvádí ji do celé pravdy a vzbuzuje nové formulace, které budou vyjadřovat nezbadatelné tajemství Krista, jež působí v životě, ve svátostech a v poslání jeho církve.“ (KKC, 2625) To je dílem Ducha v církvi: **připomínat Ježíše**. Prohlásil to sám Ježíš: bude vás učit a bude vám připomínat. Posláním Ducha je připomínat Ježíše, nikoli však jako při mnemotechnickém cvičení. Křesťané uskutečňující misijní poslání připomínají Ježíše, kterého znovu zpřítomňují. Od něho, od jeho Ducha dostávají „podnět“, aby šli, kázali a sloužili. Modlitbou se křesťan hrouží do tajemství Boha, onoho Boha, který má každého člověka rád a přeje si, aby evangelium bylo hlášáno všem. Bůh je Bohem pro všechny, a každá dělička zed' byla v Ježíši definitivně zbořena, jak říká svatý Pavel. Kristus zjednal pokoj a „obě dvě části spojil v jedno“ (Ef 2,14). Ježíš zjednal jednotu. Život prvotní církve je tvořen kadencemi ustavičně se střídajících bohoslužeb, shromáždění a jak individuálních, tak kolektivních modliteb. A Duch Svatý uděluje sílu kazatelům, kteří se vydávají na cesty a z lásky k Ježíši brázdí moře, čelí nebezpečím a podrobují se pokořením.

Bůh dává i žádá lásku. A to je mystický kořen veškerého života věřících. První křesťané, ale také my, kteří přicházíme několik století po nich, prožíváme v modlitbě tutéž zkušenost. Duch oživuje všechno. A každý křesťan, který nemá strach věnovat čas modlitbě, si může přisvojit slova apoštola Pavla: „Tento život v těle žiji ve víře v Božího Syna, protože on mě miloval a za mě se obětoval.“ (Gal 2,20) Modlitba propůjčuje toto vědomí. Jedině ve ztišení adorace lze zakoušet veškerou pravdu těchto slov. Měli bychom se vrátit ke smyslu pro klanění. Adorovat Boha, Ježíše, Ducha. Tíše se klanět Otcí, Synu a Duchu. Klanění je modlitba, v níž poznáváme Boha jako počátek a konec všech dějin. A tato modlitba je živým plamenem Ducha, který propůjčuje moc vydávanému svědectví a uskutečňovanému poslání.

Z www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

„Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obráťte se a věřte evangelium!“ Když šel podél Galilejského moře, uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak loví v moři; byli totiž rybáři. Ježíš jim řekl: „Pojďte za mnou a udělám z vás rybáře lidí!“

Ohledně sítě a následovali ho. Když popošel o něco dále, uviděl Zebedeova syna Jakuba a jeho bratra Jana, jak na lodi spravují síť; a hned je povolal. Zanechali svého otce Zebedea s pomocníky na lodi a odešli za ním.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (36)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Pátek 8. 3. 85, Gostyň – Svatá Hora⁽¹⁾

Přijela jsem na třídní rekollece pro animátory Charismatické obnovy v Duchu Svatém.

Po večerním modlitebním setkání jsem porozuměla, čím ty rekollece jsou, kým je kněz M. P.⁽²⁾, který je vede, a kým jsou zde shromáždění lidé.

Jak velice jsem se zpozdila na cestě k Pánu. Během konference J. B.⁽³⁾ mluvila o modlitbě bdění, o tom, že je možné doopravdy rozmlouvat s Pánem... Jaká slova mi tedy dáš, ó Bože?

„...i oni dostali po denáru.“ (Mt 20,10 – Podobenství o dělnících na vinici)

A potom byla Mše svatá. Jako jedna z prvních jsem přistoupila, abych přijala Tělo Ježíšovo. A přišel ke mně skutečně. Chvěla jsem se schoulená s tváří v dlaních. Kaple byla naplněná zpěvem, šustotem kroků lidí kráčejících ke stolu Páně a zástupů postav sunoucích se přede mnou. Mé dlaně byly plné slz... zkroušenosti, obdivu a velebení... Najednou bylo ticho: kaple se dávno vyprázdnila, a moje malé srdce nemohlo pobrat obrovskou Boží lásku.

Odpoledne jsem opět otevřela Písmo: „A když tak plakala ... spatřila ... Ježíše ... Ježíš jí řekl: »Proč pláčeš?« ... Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: »Přijměte Ducha Svatého.«“ (Jan 20,11.14.15.22)

Je už pozdní večer, je čas jít spát, ale moje srdce nemůže přestat chválit a velebit Pána.

Pondělí 12. 1. 87, 21 h.

– Dnes ráno, když jsem otevřela Písmo, můj zrak padl na slova „prázdný hrob“⁽⁴⁾. Co to znamená?

† To je místo zmrtnýchvstání, počátku nového života, a ne smrti. Všechno, co bylo mrtvé, umučené, zneuctěné zlem světa, bylo proměněno a dostalo novou, dokonalejší formu života.

Místo zůstalo prázdné – poněvadž život, který se v něm znovu zrodil, vyšel ze-

vnitř mezi lidi, aby je uzdravoval a povolával k životu ve Mně.

Tvůj byt je takovým místem.⁽⁵⁾ Mnoho jich tu vstalo z mrtvých, aby vyšli a nesli pravdu lásky lidem.

– A já, co teď dělám v prázdném hrobě?

† Jsi se svou touhou a samotou. A toužiš Mě potkat jako Magdalena tehdy zrána.⁽⁶⁾

Přicházím k tobě, jako jsem přišel k ní, abych ji potěšil, říci jí, co má dělat.

Neboj se těch slov. Hrob je místem smrti starého člověka a zmrtnýchvstání nového ve Mně.

Čtvrtek 5. 6. 87, 10:15 h.

† Kromě slov potěšení dávám také poučení i varování. Moje láska je vždycky s každým a každého toužím dovést ke svatosti. Já vedu ke svatosti a ukazuji ji. Proto léčím pokořováním, pokud někdo sám chce světu vyjevovat svou svatost. Svatost je jediná: pouze ta, kterou Já dávám a odhaluji.

Dělám to tehdy, až je zralá, až ji obdiv lidí nezničí.

Je třeba nic neuspíšovat vlastními, lidskými způsoby, je třeba nestavět se nad druhé. Já jsem jedinou mírou a jediným Soudcem. A jediným dárce všeho. Ne- ní třeba si přivlastňovat toto právo, nedovolím to!

Cesta ke svatosti vede skrze uznání vlastní ubohosti a nicotnosti, ne vyvyšováním se nad druhé. Nikdo nezná hodnoty druhého člověka, a také sebe – pouze Já.

Síla a milosti, jaké jsem dal každému člověku, jsou Mým vlastnictvím. Já jsem jejich správcem a tím, kdo rozhoduje. Je tedy třeba být ostražitý: ptát se, jak a kdy je použit. Je nutné zachovat velikou ostražitosť, poněvadž satan cizopasí na slabostech člověka, aby tak Mé milosti byly zneužity.

Čím větší milosti dávám, tím víc se starám, aby přinesly dobrou úrodu. Tím víc toužím očisťovat z různých lidských slabostí.

Čtvrtek 24. 12. 87, 0:50 h.

Vigilie Narození Páně

– Není to poslední Narození Páně v pokoji a dostatku mezi blízkými?

† O jaký pokoj ti jde, Mé dítě? O jaký dostatek? O jaké lidi?

Není žádný pokoj, žádný dostatek a Moje děti jsou rozdělené.

Je veliký boj o každou lidskou duši a je duchovní nouze, jaká už dva tisíce let nebyla, a je tolik nesarů, zmatků, nepřátelství.

To, co vidíš očima, je zdánlivá pravda, jako všechno, co je materiální a vnímané tělesnými smysly.

Je veliký zápas a poslední etapu teprve lidské oči uvidí. A pád satana a jeho služebníků bude veliký. A zhyne a odejde to, co není z Boha. A zhyne v bolesti svět temnoty. A bolest rození otevře Mé světlo, a naplní svět láskou a pokojem.

– Co dělat?

† Modlit se bez ustání. Jedině modlitba je záchranou. Jedině volání ke Mně a přinutí ke Mně zabezpečí život.

– Toužím po tom, aby se to už stalo... a přesto je mi líto toho zdánlivého klidu a toho ubohého ustálení.

Malé je lidské srdce... a zbabělé.

† Proto jsem s vámi. Proto chodím po této zemi: každého objímám, ke každému vztahuji ruce, nad každým se schyluji. Proto jsem tak velice blízko, jako když jsem zakládal Svou Církev.

Pátek 25. 12. 87, 10 h.

Boží hod vánoční

† Přišel jsem na svět proto, abychom se setkali a žili společně v Otcově lásce.

Spěchejte ke Mně všichni. Hleď: ruce mám plné lásky, kterou rodí Mé Srdce. Pohleď, jak moc jí mohu dát všem. Mohu zažehnout vaše srdce, aby se v nich rodila čistá láska – spásná a výkupná.

A chci ji zapálit ještě větším ohněm, ještě větší mocí.

Přijďte ke Mně všichni a berte, neste světlo lásky do temnoty světa ovládaného demony zla. Ať se vaše srdce zjasňují, ať září Mým leskem.

Pohleď do Mého Srdce a z Něho čerpej sílu a naději. Jsem blízko. Stojím na prahu a čekám na Otcovo znamení, abych ovládl svět a proměnil jej.

Přijďte ke Mně všichni. Přiveďte slabé, přineste bezmocné. Čekám na vás s láskou Ženicha a s touhou Otce. Přijďte, poněvadž čas již minul a bije hodina tohoto světa. Všechno je odloženo v čekání na Otcovo znamení.

Pohled: celé nebe čeká – nesčetné říše čistých duchů, aby zachraňovaly Mé děti z bažin smrti.

Zpívejte Hosana na uvítanou, pozvedněte svoje srdce i oči, abyste nepropásli chvíli vám danou v Otcově lásce. Ať se spojí vaše láska a vaše touha s Mou láskou a s Mou touhou.

Ať už není žádné odloučení, nejednotnost, smutek a pláč. Ať už není!

Poněvadž zde přicházím spojit se s vámi navždy, věčně, v lásce a útěše.

[...]

- Měla jsem vkleče vydržet v čekání na Tebe – včera, stále být jenom s Tebou.

† Já vím, že bys to chtěla. Ale je zapotřebí být s lidmi a pro lidi. Oni Mne nedokážou potkávat jinak než v druhém člověku, v obřadech, v tradici.

Je třeba být pro lidi. Posílám tě tak, jako Mě poslal Otec: k lidem a pro lidi – Mé děti.

Každého, kdo je u tebe, kdo bude, Já posílám a v něm přicházím. Abych spojoval, sjednocoval, sceloval Moji lásku rozptýlenou a rozdělenou.

Sbíráám Moje děti a shromažďuji, abychom byli Jedno: vy ve Mně, a Já ve vás. Abychom byli Jedno v Otcí.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Świadectwo. Dziennik duchowy.*

Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.
Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

- (1) V roce 1985 při třídních rekolekcích animátorů Obnovy v Duchu Svatém vedených P. Marianem Piątkowským na Svaté Hoře v Gostyni prožívá Alice své obrácení.
- (2) P. Marian Piątkowski (1927–2012) uvedl do poznaňské arcidiecéze Obnovu v Duchu Svatém a dílo Pomocníků Matky Cirkve. Staral se duchovně o Rodinu Srdce ukřižované Lásky. Byl rovněž známým exorcistou a duchovním vůdcem.
- (3) Janina Bielecká v té době aktivně pracovala v Rodině Srdce ukřižované Lásky.
- (4) Srov. Lk 24,1–12; Mt 28,1–8; Mk 16,1–8; Jan 20,1–10.
- (5) V Alicině bytě se konala jak modlitební setkání, tak setkávání společenství: Obnovy v Duchu Svatém, Apoštolů čisté lásky, Rodiny Srdce ukřižované Lásky, jakož i malých skupin přátel nebo jednotlivých osob.
- (6) Srov. Mk 16,9; Jan 20,1.11.

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti vydala nótu ke slavení neděle Božího slova

Kongregace pro bohoslužbu a svátosti zveřejnila nótu ke slavení neděle Božího slova, kterou papež František vyhlásil v září 2019 prostřednictvím apoštolského listu (formou motu proprio) *Aperuit illis* na třetí neděli v mezidobí. Cílem nóty podepsané prefektem a sekretářem zmíněné vaticánské kongregace je připomenout „některé teologické, liturgické a pastorační principy týkající se proklamace Božího slova při mši svaté“.

Dokument má za cíl obnovit vědomí o důležitosti Písma svatého v životě věřících, zvláště pak v liturgii, která „je stavi do živého a trvalého kontaktu s Bohem“. Jak dodává, neděle Božího slova je dobrou příležitostí k nové četbě některých církevních dokumentů, zejména úvodů (*Praenotanda*) k lekcionáři (*Ordo Lectionum Missae*). Poté v deseti bodech rozvíjí podněty ke slavení této neděle. Jelikož „Bůh hovoří ke svému lidu skrze biblická čtení pronášená při liturgii a sám Kristus hlásá své evangelium“, „je jedním ze způsobů obřadu, vhodných pro tuto neděli, vstupní průvod s evangeliářem, anebo umístění evangeliáře na oltář“.

Nóta Kongregace pro bohoslužbu a svátosti dále upřesňuje, že biblická čtení určená církví v lekcionáři nemají být nahrazována jinými a že je třeba užívat liturgický překlad Bible. „Proklamace textů z lekcionáře utváří pouto jednoty mezi všemi naslouchajícími věřícími“, čteme v textu, který mimo jiné doporučuje zpívaný žalm. V souvislosti s homilií vyzývá biskupy, kněze i jáhny, aby „vysvětlovali Písmo svaté a umožňovali jeho chápání“, přičemž mají tuto službu vykonávat s „výjimečnou oddaností a těžit z pomůcek nabízených církví“. Dokument rovněž poukazuje na důležitost ticha během liturgické slavnosti, neboť „pokud se podpoří rozjímání, umožňuje se

Božímu slovu, aby je posluchač přijal do svého nitra“.

Po těch, kteří ve shromáždění věřících pronášejí Boží slovo, požaduje vaticánská kongregace „zvláštní vnitřní i vnější přípravu, obeznamnost s přednášeným textem a nezbytnou praxi v přednesu“. Naléhá rovněž na péči o ambon, od něhož zaznívá Boží slovo, homilie a všeobecná modlitba věřících (přimluvy), a tudíž je méně vhodné, aby se k ambonu přistupovalo kvůli vyhlášení různých komentářů, oznámení či k dirigování zpěvu. Tatáž péče má náležet liturgickým knihám, které uchovávají Boží slovo, aniž by se nepatřičně nahrazovaly „různými brožurkami, fotokopii, či příručkami“.

K lepšímu poznání Písma svatého a jeho místa v liturgii Kongregace pro bohoslužbu a svátosti doporučuje organizaci formačních setkání, předcházejících či těsně následujících neděli Božího slova. Takové kurzy mají podrobněji seznamovat s „kritériem liturgického rozmístění různých biblických knih během roku a v jednotlivých liturgických obdobích, či se stavbou cyklů liturgických čtení o nedělích a všedních dnech“. Neděle Božího slova je rovněž vhodnou příležitostí k „prohloubení spojitosti mezi Písmem svatým a denní modlitbou církve“ v místech, kde se koná společná modlitba raních chval a nešpor. V závěru Kongregace pro bohoslužbu a svátosti předkládá za vzor „veliké lásky k Božímu slovu“ sv. Jeronýma, jehož papež František v září 2019 připomenul v apoštolském listě *Scripturae sacrae affectus* u příležitosti šestnáctistého výročí jeho úmrtí.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
19. 12. 2020

Znamení věčného života

Již během života pozemského nám Pán Bůh dovoluje poznat předchůť věčného života, abychom radikálně vítězili nad svým egoismem a dozávali k věčnému životu v nebi.

Setkání se zemřelými

Svatý Maxmilián Maria Kolbe zahynul mučednickou smrtí v německém koncentračním táboře v Osvětimi 14. srpna 1941. Hned po své smrti se ukázal své mamince. Maria Kolbeová vyličila to neobvyklé setkání v jednom ze svých dopisů. Jednoho rána, už po mučednické smrti svého syna, o které ještě nic nevěděla, po probuzení poklekla a začala se modlit. V jednu chvíli uslyšela slabé fukání na dveře; obrátila se a překvapeně spatřila svého syna oděného ve františkánský hábit. Maxmilián byl veselý, rozesmátý, mimořádně krásný a zářící předivnou jasností. Paní Kolbeová, naplněná radostí, se zeptala: „Synu, Němci tě pustili?“ Františkán tehdy přešel pokoj, přiblížil se k oknu a řekl: „Neboj se o mě, mami. Tam, kde jsem, je plnost štěstí.“ Jen co dořekl ta slova, byl pryč. Maria Kolbeová okamžitě pochopila, že její syn zemřel a přišel, aby ji o tom uvědomil.

Natuzza Evolová (1924–2009), známá italská stigmatizovaná mystička, měla výjimečné charisma kontaktu se zemřelými přebývajícími v nebi i v očištění, též s osobami zavrženými, které na důrazný příkaz Boha musely podávat svědectví o věčném trestu pekla.

Natuzza Evolová (1924–2009)

Pán Bůh této Italce udělil specifický dar kontaktu se zemřelými. Žena je nejčastěji viděla poblíž osob, které k ní přicházely s prosbou o modlitbu a duchovní pomoc. „Často se stává, že když ke mně přichází nějaký člověk,“ říkala Natuzza, „tak vedle něho vidím zemřelou osobu; může to být jeho bratr, sestra, otec nebo matka. A tehdy i ti zemřelí říkají důležité věci, které sděluji jejich příbuzným nebo známým. Rozeznávám jenom duše, které jsou v nebi, protože ty září velkým štěstím a lehce se vznášejí nad zemí. Avšak duše z očištění těžko odlišuji od lidí žijících na zemi. Mnohokrát jsem jim nabízela křeslo, aby se posadily, ale ony mi tehdy říkaly: »Nepotřebuji, poněvadž jsem duše z jiného světa.«“

Poselství předávaná zemřelými se týkala mj. manželů nebo výchovy dětí. Například 5. října 1947 byla zapsána tato slova: „Hovořím nejdřív k matkám: starajte se o výchovu svých dětí; budou takové, jaké je vychováte. Běda matkám, které skrze antikoncepci odmítají početí a skrze zločin abortce – narození dětí. Pokud se neobráti, hrozí jim věčné odsouzení ve strašných trápeních. Proč chcete zabíjet nejnevinější a bezbranné lidské bytosti? Copak nevíte, že Bůh je povolává ke společenství života s ním, aby se staly anděly v nebi a svatými?“

Duše v očištění také vyzývaly k pravidelnému přistupování k svátosti pokání. Vybízely k tomu, rychle se zvednout z každého smrtelného hříchu a zůstat v milosti posvěcující: „Možná si někdo pomyslí: Proč se mám zpovídat u kněze, který je možná větší hříšník než já?“ – říkala jedna z očištěných duší. „Odpověď je prostá: poněvadž každý kněz v tajemství zpovědi reprezentuje samého Boha a je jeho nástrojem. Skrze svátost kněžství působí sám Kristus a uskutečňuje zázrak odpuštění všech hříchů. Proste Pána Boha o odpuštění všech svých smrtelných hříchů, litujte jich a rozhodněte se napravit. Po spáchání smrtelného hříchu jděte okamžitě ke zpovědi. Když Boha prosíte o odpuš-

tění hříchů, jste chráněni před věčnou záhubou. Naopak všechny důsledky hříchů bude třeba odpykat v očištění, zažíváním nejrůznějších, někdy velmi velkých utrpení, ale už s jistotou spásy.“

Každý, kdo Natuzzu prosil o informace týkající se jeho blízkých zemřelých, dostával od nich, prostřednictvím mystičky, tak konkrétní a podrobnou odpověď, že získával jistotu, že život nekončí ve chvíli smrti, ale jenom se mění, že existuje nebe, očištění i peklo.

Známy italský novinář a spisovatel Vittorio Messori zřetelně spatřil a popsal neuvěřitelnou událost. Jeden zámožný občan Turína těžce onemocněl a potřeboval stálou odbornou péči. Zavolal tedy do kláštera řeholních sester s prosbou, aby mu poslaly ošetřovatelku, která by o něj pečovala. Po tom telefonátu každý večer do domu nemocného přicházela řeholní sestra, která u něj pečlivě plnila ošetřovatelskou službu. Po několika měsících léčení byl Turiňan zdravý a tehdy se vypravil i s manželkou do kláštera, aby poděkoval sestře, která se o něj starala. Můžeme si představit, jak byli oba překvapeni, když uslyšeli, že sestra, na kterou se ptali, zemřela již před několika roky! Poněvadž tomu manželé nechtěli věřit, zavedly je sestry na hřbitov. Teprve tam, když viděli fotografii zemřelé na náhrobku, se přesvědčili, že to byla skutečně táž sestra, které přišli poděkovat. Uvědomění si faktu, že to zemřelá řeholnice po několik měsíců u nich konala ošetřovatelskou službu, způsobilo, že se manželé smířili s Bohem ve svátosti smíření a začali se vroucně modlit a účastnit se Eucharistie.

Bilokace

V životě mnoha svatých mystiků byly zaznamenány případy bilokace, čili stavu, ve kterém se daná osoba nachází zároveň na dvou různých místech, nezdělaná od sebe vzdálených tisíce kilometrů. Je to jeden z nejtajemnějších jevů v životě mystiků, který také ukazuje na existenci nesmrtelné lidské duše.

Svatý Otec Pio měl dar bilokace, který velmi často využíval, aby přinášel potřebným lidem pomoc. Pro něj začínala doba bilokace v době, kdy uléhal k nočnímu odpočinku. V bilokacích se vydával tam, kam ho s duchovní podporou, radou

Paglia: Neumírá se jen na Covid, ale také na osamělost

Předseda Papežské akademie pro život ocenil rozhodnutí regionální správy v Toskánsku, které dovoluje nejbližším příbuzným návštěvy u pacientů s nemocí Covid-19. „Doufám, že podobná opatření budou přijata všude. Blízkost lidí, které máme rádi, je projevem milosrdenství,“ řekl arcibiskup Vincenzo Paglia.

Během první vlny pandemie, 15. dubna 2020, se papež František modlil při ranní mši svaté za staré lidi, kteří jsou izolováni v pečovatelských domech a žijí ve strachu z osamělé smrti. Na apel papeže Františka reagovala krajská správa v Toskánsku, která umožnila rodinám navštěvovat nemocné s koronavirem v nemocnicích a pečovatelských zařízeních. „Je to rozhodnutí, které bere v úvahu vý-

znam lidské blízkosti v procesu léčení. Je to příklad holistického přístupu k medicíně,“ uvedl P. Guidalberto Bormolini ze sdružení *Tutto é vita*, který o přijetí tohoto pravidla usiloval dlouhé měsíce.

Jak dodává předseda papežské Akademie pro život, bylo by mimořádně kruté, kdyby společnost díky modernímu lékařství prodlužovala lidský život a zároveň vykazovala tytéž lidi k prožívání dalších let v opuštěnosti a osamělosti. Starost o sebe navzájem je smyslem života, říká arcibiskup Paglia.

„Musíme mít na paměti, že lidé neumírají jenom kvůli koronaviru, ale také kvůli osamělosti a opuštěnosti. Dostal jsem mnoho dopisů – některé také od příbuzných pacientů žijících v církevních pečova-

telských zařízeních – a všichni prosí, aby je mohly navštívit jejich rodiny nebo kněží se svátostmi. Jsem přesvědčen, že tato iniciativa potrvá nejen ve vánoční době a že je dílem Prozřetelnosti. Je nepřijatelné, že tolik lidí už od března nikoho nemůže přijmout, žijí v osamělosti, jako by se ocitli na jiné planetě, jsou zbaveni blízkosti svých drahých. Nijak neumenšují podíl zdravotníků, ale oni zkrátka nemohou zastoupit syna nebo dceru. Copak je možné, aby nemocný rodič nemohl devět měsíců vidět své dítě – nebo přítele? A naopak, jak mohou děti žít v pokoji, když nesmějí vidět své nemocné rodiče?“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
29. 12. 2020

i pomocí posílal Kristus – ke konkrétním lidem. Na těch „bilokačních cestách“ ho podporovali sv. Antonín Paduánský nebo sv. František z Asissi.

Fakt bilokace se nedá racionálně vysvětlit. Co se během něj děje? Člověk právě svým duchem opouští tělo a vydává se na jiné místo. Bilokace v životě sv. Otce Pia jsou bohatě doloženy. Jejich svědky byli mj. i piloti spojeneckých vojsk umístěných v okolí Bari od září roku 1943. Po každé, když se vypravovali na bojové lety a blížili se k San Giovanni Rotondo, viděli na nebi objevujícího se řeholníka, který nedovoloval shození bomb a letadla odkloňoval. Všechna sídla v okolí byla bombardována, zatímco na San Giovanni Rotondo nespadla ani jedna bomba.

„Když se piloti vraceli po skončení letu,“ vzpomíná generál Rossini, „vyprávěli, že v jednu chvíli se jim na nebi ukazoval řeholník a že v tu dobu letadla sama změnila kurs.“ Zpočátku jich hodně nevěřilo těmto nepravděpodobným historkám. Ale když je stále víc pilotů dosvědčovalo podobně (a byli mezi nimi představitelé různých národností: Američané, Angličané, Poláci; i různých vyznání: židé, katolíci, protestanti a také nevěřící), vrchní velitel, kterým byl americký generál, rozhodl osobně prověřit věrohodnost těch „zkažek“. Poslal eskadru bombardérů, která měla zničit německý muniční sklad, nacházející se poblíž San Giovanni Rotondo. Všichni s napětím očekávali, jak se tentokrát povede letecká mise.

Když se eskadra vrátila na základnu, bylo zaznamenáno, že americký generál byl ve velkém šoku. Vypověděl, že když už byli blízko cíle bombardování, náhle – ve výšce letících letadel – si všiml postavy řeholníka se vztaženýma rukama. V jednu chvíli se ve všech letadlech bomby samovolně odpoutaly a spadly do okolních lesů. Letadla se ale bez povelů pilotů navrátila směrem k základně. Tato událost se stala hlavním tématem rozmluv v celé jednotce. V průběhu diskusí někdo

vzpomněl, že tím řeholníkem by mohl být Otec Pio ze San Giovanni Rotondo. Když se linie fronty přesunula, americký generál se vydal s několika piloty do San Giovanni Rotondo. Při vstupu do sakristie si všiml, že ve skupině řeholníků je ten, který odvracel letadla. Otec Pio přistoupil ke generálovi, položil mu ruku na rameno a řekl: „To tys nás chtěl všechny vyhodit do vzduchu!“ Když uslyšel tato slova a spatřil Otce Pia, generál prožil duchovní otřes. Muži potom spolu ještě dlouho rozmlouvali. Výborně si rozuměli, ačkoliv generál mluvil anglicky a Otec Pio ve svém rodném dialektu z Beneventa. Po tomto setkání generál přestoupil na katolickou víru.

Pán Bůh nám dává znamení věčného života, abychom přijímali těžkosti života každý den s vírou a dozrávali pro nebe. Pán Ježíš řekl mystičce Alici Lenczewské, že „v bolestech se rodí svatost člověka a v bolestech se rodí duše pro nebe. Proto se boj odbývá v srdci – poslední zásadní boj o tvůj život v Bohu. Dítě Maje, rodit svoji duši pro nebe musíš sama. Nikdo to za tebe neudělá. To je obrovské privilegium dávající ti právo Božího synovství a dědictví. Žádné jiné stvoření kromě člověka to nedostalo, ani v nebi, ani na zemi. Každá duše má svoje tajemství setkávání se se Mnou jiným nedostupná jak na zemi, tak i v nebi.“ (Slovo poučení, 156)

Z *Mihujcie się!* 1/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Cvičení v pokoře

Výňatek z brožurky „Cvičba v pokoře“, kterou sepsal Joachim kardinál Pecci, pozdější papež Lev XIII.

Pyšným se nedostane milosrdenství, brány nebeské jen pokorným jsou otevřeny.
Bůh dává své milosti jen pokorným.

*Každý křesťan přijal ve křtu svatém povinnost následovat Ježíše Krista.
On je božským vzorem, podle něhož máme zaříditi svůj život.
Božský Spasitel dal najevo tolik pokory...*

I. Ze sebe máš jen hřích, slabost a bídu; a co do darů, jež máš, přijal jsi je od Boha.

II. „Pakliže jsi dostal, proč se chlubiš jako bys nedostal?“ říká sv. apoštol.

III. Pamatuj často na tolik hříšných náklonností, které se rodí v tvé zkažené přirozenosti.

IV. Zachovej si vzpomínku na hříchy svého minulého života. Hřích překoná každé jiné zlo jak na zemi, tak v pekle. Na věky.

V. Není hříchu jakkoliv hrozného, jež by ses nemohl dopustit; jen milosrdenstvím Božím ses jich dosud uchránil. Učiň pevně předsevzetí, že se budeš počítat mezi nejnehodnější hříšníky.

VI. Často myslí na to, že musíš umřít. Pro neproniknutelný závoj, jenž zastírá smrtelným očím božské soudy, trváš v nejistotě, aby ses choval co nejpokorněji a byl proniknutý spasitelnou bázni.

VII. Skutky tichosti, trpělivosti, poslušnosti, umrtvení, opovržení sebou samým, odříkání se svých náklonností i svého mínění, lítost nad vlastními hříchy a jiné podobné jsou jediné zbraně, jež boří vládu sebelásky.

VIII. Zachovávej mlčení a usebranost myslí; to čin bez obtěžování jiných. Mluv se zdrženlivostí, skromností a prostotou. Když tě neposlouchají, přijmi to pokojně.

IX. Střež se pronášet slova hrdá, pyšná, výrazy vysoké a všeliké rozpustilé žerty. Zamlč vše, co by mohlo vzbudit domněni,

že jsi duchaplný. Nikdy nemluv bez přičiny o sobě samém a co by ti mohlo získat čest a chválu.

X. Vystříhej se dobírat si a urážet jiné jízlivými a posměšnými řečmi. O věcech duchovních nemluv, jako bys je poučoval nebo varoval, jestli se nejedná o tvůj úřad nebo z lásky; hled' nejrady na něco se tázat u těch, kteří tě které věci rozumějí. Kdyby sis chtěl bez potřeby hrát na učitele, je duše tvoje dýmem pýchy.

XI. Potlačuj neužitečnou zvědavost. Místo toho se snaž vědět, co je tvou povinností a k tvé spáse.

XII. Představeným projevuj úctu a vážnost, sobě rovným pozornost a zdvořilost, podřízeným lásku. Chováš-li se jinak, způsobuje to duše ovládaná pýchou.

XIII. Vždy vyhledej poslední místo. I v potřebách života se chraň všeho zbytečného a přílišných nároků.

XIV. Když se ti dostane méně časně útěchy, buď spokojený se způsobem, kterým s tebou Pán Bůh jedná.

XV. Zachovávej svatý způsob na sebe žalovat, sebe kárat a odsuzovat. Pozoruj ve svých skutcích nedostatek opatrnosti, prostoty a čistoty srdce.

XVI. Jako největšího zla se chraň posuzovat skutky jiných. Hledej s láskou důvody, jimiž bys je omluvil. Kdyby byla jejich chyba příliš zjevná, snaž se ji co možná zmenšit a dále dle okolností na ni nemysli, jestliže tvůj úřad nežadá, abys hledal prostředky proti ní.

XVII. Nikdy neodporuj někomu v rozmluvě o věcech nejistých, pro které můžeš být pro i proti. V rozepří se nerozohňuj; kdyby tvé mínění bylo shledáno jako mylné nebo méně dobré, skromně ustup. Stejně ustupuj při věcech malicherných, i kdyby sis byl jistý o nesprávnosti toho, co jiný tvrdí.

Kde ti náleží hájit pravdu, usiluj o to s odvahou, avšak bez náruživosti, spíše zvitězíš líbezností.

XVIII. Chraň se osobám podřízeným něco nemilého učinit, jestli tě k tomu nevede povinnost anebo poslušnost či láska.

XIX. Jestliže máš někoho, kdo ti působí nesnáze potupou a urážkou, považuj ho za nástroj, kterého používá Boží milosrdenství, aby byla vyléčena zastaralá rána tvé pýchy.

XX. Hněv bere svou sílu z pýchy. Je tak velkou náruživostí, že ho nelze vystát u nikoho, zvláště u osob duchovních. Snaž se založit si silnou zásobu tichosti; když tě jiní urazili, chovej se klidně. Varuj se žít v sobě city nepřítelů a pomsty. Opuště jim, abys dosáhl odpuštění urážek učiněných Bohu.

XXI. Buď laskavý a trpělivý ve snášení chyb bližního, měj před očima svou vlastní nuznost.

XXII. Chovej se vždy pokorně, zvláště k těm, ke kterým cítíš odpor a nechuf. Tento odpor pochází jen z pýchy. Pravá pokora snáší trpělivě i sebekřikřejší a hrubší mysl.

XXIII. Trápi-li tě nějaká tíseň, chval za to Hospodina, jenž ti ji zaslal k tvému dobru; pamatuj, že jsi ještě více zasloužil. Můžeš prosit, aby tě Pán od ní vysvobodil, je-li to jeho vůle; jinak pros o sílu, zvláště když můžeš poznat, že ti utrpení sesílá Pán Bůh, aby tvou domýšlivost ponižil.

XXIV. Nemáš se poddat oškřivosti, když ti předloží jídlo, které ti není po chuti.

XXV. Když tě někdo neprávem haní a když tvé jednání posuzuje někdo, kdo ti je podřízený, nenech se strhnout ke hněvu

a neopomeň klidně před Bohem zkoumat své jednání. Buď přesvědčený, že můžeš klesnout při každém kroku, jestli tě neochrání Boží milost.

XXVI. Nikdy nežádej, abys byl zvláště milován. Láska závisí od vůle a vůle je svou přirozeností nakloněná k dobrému. Jinými slovy: Máš-li být milován, musíš být považován za dobrého a to se neslučuje s pokorou. Duše, která nevyžaduje lásku tvorů, ukryje se ve svatých ranách Spasitele. Tam na klanění hodném Srdci svého Ježíše pocítí nevýslovné slasti božské, protože se pro něho zřekla velkodušně lásky lidské. Může hojně zakoušet med útěchy božské, který by jí byl odepřen, kdyby byla zaujatá klamnými a svůdnými útěchami světskými; neboť útěchy božské jsou tak čisté a ryzí, že nesnesou smíšení s útěchami pozemskými. V takové duši bude Bůh vládnout nad celým srdcem, nerozděleným s jinými tvory. Nestraň se, že ochladne tvá láska k bližnímu, naopak budeš ho milovat láskou čistší a dokonalejší, poněvadž ho nebudeš milovat ve svém zájmu, nýbrž jedině aby ses zalíbil Bohu.

XXVII. Vše, co činíš, i to sebenepatrnější, čin s velkou pozorností a s největší přesností, neboť konat něco lehkovážně a unáhleně je následek domýšlivosti. Vpravdě pokorný se bojí pochybit i v nejmenší věci. Vyvaruje se zcela konat věci mimořádné, k nimž by ho mohla svádět náklonnost. Pyšný chce vždy konat něco zvláštního.

XXVIII. Nejsi sám sobě dobrým rádcem. Porad se vždy s člověkem moudrým a svědomitým.

XXIX. Kdybys i tisíc let žil v nevinosti, vždy sobě nedůvěřuj, zvláště v svatě čistotě. Bdi nad sebou; zavři oči, abys neviděl, co by mohlo poskvřnit tvou duši; unikej příležitostí nebezpečným, chraň se všeho zbytečného setkávání s osobami druhého pohlaví, v setkávání nutném se chovej s největší skromností a zdrženlivostí. Pros stále Boha, aby tě ani chvíli neponechal tobě samému.

XXX. Snad jsi od Boha dostal veliké nadání? Jsi vážen pro nějaký veliký čin?

Lev XIII. (1810-1903)

Pak se snaž vždy více se přesvědčit o své neschopnosti.

XXXI. Když tě někdo těžce urazil, nehněvej se na něho. Pohlédni k Hospodinu, který zařídil, aby ses takto kál za hříchy, anebo abys v sobě zničil pyšného ducha a cvičil se v trpělivosti a pokoře.

XXXII. Naskytne-li se ti příležitost prokázat bližnímu službu opovržlivou, učiň to s radostí.

XXXIII. Nestarej se o věci, po kterých ti vůbec nic není a z nichž nemáš klást počtu ani před lidmi ani před Bohem. Míchat se do všeho pochází z tajné pýchy, přecenování sebe sama, rodí nesčíslné nesnáze a roztržitosti. Dbáš-li pouze na sebe sama a své povinnosti, nalezněš zřídlo pokoje.

XXXIV. Mrtvíš-li se nějak mimořádně, dbej na to, aby ses uchránil jedu marne slávy, který ničí zásluhu. Buď přesvědčen, že se nesluší pro hříšníka, jakým jsi ty, žít v pohodlí. Máš tolik chyb, za které je třeba učinit zadost.

XXXV. Kdykoliv se cítíš ve svých strastech a pokořeních sveden k netrpělivosti a smutku, odporuj pevně a pamatuj, že jsi zasloužil tresty ještě krutější. Kdybys mohl pochopit, jak spasitelné je pro tebe být v tomto bídném životě trestaný rukou tak laskavého Otce, pak by ses jistě úplně vložil do jeho moci. Nepřijímat strasti znamená bouřit se proti Boží spravedlnosti.

XXXVI. Když se dopustíš chyby, které by někdo byl svědkem, měj bolest, že

jsi Pána Boha urazil a bližnímu dal špatný příklad, avšak ono pohrdání a zneuctění, jež jsi utrpěl, přijmi, aby ses stal pokornějším a ctnostnějším. Když tě to trápí, že sebe vidíš v opovržení, nemáš pravou pokoru. Pros ještě vroucněji Pána, aby tě vyléčil.

XXXVIII. Slyšíš-li, že tě chválí, neraď se, ale obávej se, aby tato chvála nebyla veškerou tvou odměnou za tvé ohromné dobré skutky. Poznávej svou nuznost, hled' řeč ukončit s posvátnou opatrností, aby na tvé skutky dál nikdo nemyslel. Obrat' všechnu čest a slávu jen na Pána Boha.

XXXIX. Máš ukazovat radost nad chválou a ctí jiným vzdávanou a máš jejich cti přispět. Závistiví nemohou snést slávu bližního, poněvadž ji považují za zmenšení slávy své.

XL. Jestli v rozmluvě slyšíš pomluvu svého bližního, vzbud' nad tím bolest, hled' omluvit křehkost pomlouvajícího; haj čest osoby pomluvené, a čin to se zručností, aby se tvá obrana nestala další žalobou. Napřed uveď jeho dobré vlastnosti, ukážeš vážnost, které požívá u jiných a kterou ty sám pro něho chováš. Potom obrátíš opatrně řeč k jinému předmětu, anebo dáš nějak najevo svou nelibost, kterou cítíš nad pomluvou.

XLI. Je velmi užitečné, když jsi upozorněn na nějaké chyby, proto povzbuzuj ty, kteří ti to někdy z lásky učinili, aby tak činili při každé příležitosti. Pokorný uznává moudré rady, kterých se mu dostalo, jako od Boha samotného přicházející, i kdyby byl jakýkoli nástroj, kterého k tomu Pán Bůh použil.

XLII. Oddej se Pánu Bohu úplně. Nech ho všechno se sebou činit, co se mu líbí; nebuď zmatený, ani se neznepokojuj nad nějakou věcí, která se ti přihodí, jinak by ses jevil nevďečným, nedůvěřoval bys mu. Pokora nám ukazuje, že v Bohu je všechna naše síla a všechna naše útěcha.

XLIII. Bez Boha nemůžeš činit nic dobrého. Buď si vždy toho vědom, jak jsi slabý něco dobrého učinit. Ke každému skutku je ti potřebná pomoc Boží. Neustávej Pánu děkovat za ochranu a pros ho neustále.

XLIV. Jestliže jsi přijal nějakou mimořádnou milost, nesmíš se hned za hodna považovat. Pán Bůh ti ji udělil zdarma. Nedostalo-li se ti nějakého znamenitého daru, nebuď nespokojený. Pán Bůh tě u svých nohou snáší jako chudého, který čeká u dveří boháče na skromnou almužnu ke zmírnění své nouze.

XLV. Buď vždy ochotný vzdát Bohu všecku čest za dobrý úspěch a sobě připsat jen vyskytnuvší se vady. Věř, že každá jiná osoba by dosáhla lepšího úspěchu. Zamítej chválu.

XLVI. Když naopak záležitosti tobě svěřené se nedaří, možná je tvůj neúspěch zaviněný nedbalostí. Tvoje pýcha by ráda svalila vinu na jiné. Zpytuj pečlivě své chování, přiznej si vinu a přijmi pokoreně jako zasloužený trest.

XLVII. Při svatém přijímání vstup do propasti své nehodnosti a přibližuj se k Boží svatosti jen s největší úctou. Avšak tento pocit tvé bídy nesmí ti srdce svírat, ani ti odejmout svatou důvěru, jakou máš mít při této nebeské hostině; naopak má rozhodnit lásku k Bohu.

XLVIII. K svému bližnímu chovej upřímnou lásku a úslužnost. Hleď být mu nápomocný, aby ses Pánu Bohu zalíbil; zkoumej i pohnutky. Skryješ-li dobrý skutek a jen Pán Bůh ho zná, to ti přinese neocenitelný zisk; když však pro tvou nedbalost se lidé o tom dozvědí, skutek ztratí všecku cenu.

XLIX. Spasitelná bázeň, aby ses Pánu Bohu neznalíbil, ať je vždy provázená vnitřními povzdechy k němu. To je zřídlo pravé pokory a chudoby duchem. To buď stále tvou modlitbou.

L. Při každé příležitosti dbej, zda to, co chceš činit, směřuje k pokore nebo ne, abys to ihned vykonal s radostí nebo to naopak zavrhl.

LI. Kristus se skutečně pokořil a my, když máme pocit, že jsme pokořeni, vůbec se neponižujeme, nýbrž zaujímáme místo nám příslušné. On je Bůh, a přece se stal slabým člověkem, chtěl být mužem bolesti. Moudrost nesla pohanu blázna,

Lászlo Fülöp Elek: Poslední portrét Lva XIII. (1900)

Svatého svatých považovali za zločince. Chtěl umřít nejpotupnější smrtí na kříži. Jaké ponížení se nám má zdát tvrdým?

LII. Všichni svatí se lekali hodností, chvály a cti. Z velké nelibosti, kterou nad tím projevíli, poznáváme, že po ničem jiném netoužili než po upokoření a ponížení.

LIII. Bude ti velmi prospěšné, když si často představíš urážky, které by se ti mohly přihodit, a když se vynasnažíš upřímně je přijmout i přes odpor přirozenosti jako jistou záruku lásky, kterou Pán Bůh k tobě chová. Buď zmužilý v zápase, až se pocítíš pevným a odhodlaným vše trpět s radostí, z lásky k Ježíši Kristu.

LIV. Ať není dne, kdy by sis nečinil výčitky, které by ti mohli činit tvoji nepřátelé. Když se cítíš pohnutý k netrpělivosti a vnitřnímu nářku nad způsobem,

kterým tě Pán Bůh zkouší, řekni si: „Nezasloužil jsem tresty nekonečně přísnější?“ Pán tě chce přijmout do počtu svých přátel a pravých učedníků Kalvárie. Jaké nároky máš na odměnu, když jsi nenesl břímě dne i horka?

LV. Lásky k pokořování buď tvou zbraní, již se nesmíš zbavit ani na chvíli. Potřebuješ se vždy znova a znova pokořovat, abys zachoval vzácný dar pokory.

LVI. Maria je u svého Syna všemohoucí. Hlavní milost, o kterou ji máš prosit, je svatá pokora. Pros ji pro její pokoru, která byla příčinou jejího povýšení za Matku Boží.

LVII. Utíkej se k sv. archandělu Michaelovi, který byl první pokorný, k sv. Janu Křtíteli, který se považoval za nehodného rozvázat řemínek u obuvi Spasitele, k sv. Pavlovi vytrženému do třetího nebe,

a přesto se považoval za nejmenšího mezi apoštoly, k sv. Řehořovi, papeži, jenž usiloval uniknout úřadu v církvi nejvyššímu, k sv. Augustinovi, který napsal knihu „Vyznání“ a „Odvolání“ a zanechal celému světu pomník své pokory, k sv. Alexiovi, jenž v otcovském domě dával přednost pohrdání od svých vlastních, k sv. Aloisi Gonzagovi, který si zvolil život pokorný a umrtvený. Buď jen přesvědčený, že tito pokorní budou za tebe orodovat.

LVIII. Zpověď je největším skutkem pokoření, který Ježíš Kristus uložil svým učedníkům. Svaté přijímání, v němž přijímáme do srdce Boha z lásky k nám zmařeného, je zázračnou školou pokory a velmi mocným prostředkem k jejímu nabytí.

LIX. Všecky trpkosti, které pocítíš v začátku cvičby pokory, se ti brzy změní v sladkosti a rajske útěchy. Předem zakusíš věčnou radost. Jestli ustaneš, budeš se cítit obtíženým, nepokojným, jiným nenesitelným. Přijdeš do nebezpečí věčného zavržení, neboť mimo pokoru nemáš jinou bránu, kterou bys mohl projít. Pohleď na Ježíše Krista, který, obtížený křížem, ti ukazuje cestu pokory a trpělivosti. Dívej se na svaté anděly, jak všichni touží po tvé spáse, když budeš kráčet úzkou stezkou. Blažení po celém nebi hlásají, že jen cestou upokoření a utrpení došli k radostem nesmírné slávy. Vzpomeň si na sliby při křtu. Blaze tobě, jestliže tvou první myšlenkou je cvičba v pokoře.

LX. Služebníci neužiteční jsme, i když jsme učinili všecko, co nám bylo přikázáno (srov. Lk 17,10). Jsme zavázáni nekonečnému Božímu milosrdenství, nikoli svým silám. Děkuj a pros Pána každý den, aby ti zachoval tento poklad až do poslední chvíle, aby tvá duše požívala věčné slávy připravené pokorným.

*Zdroj: Joachim kardinál Pecci
(pozdější papež Lev XIII.),
Cvičba v pokoře.*

*Z italského přeložil Jan Tagliaferro.
Vydáno v Brně 1899 tiskem a nákladem
Papežské knihtiskárny
rajhradských benediktinů*

(Redakčně upraveno)

CITÁTY SVATÝCH, PŘINÁŠEJÍCÍ POKOJ, NADĚJI A SÍLU V TĚŽKÝCH ČASECH

„Vložte všechny svoje starosti o budoucnost do Božích rukou a nechejte se vést Pánem jako malé dítě.“

(sv. Terezie Benedikta od Kříže)

* * *

„Neobávejte se změn v životě; podívejte se na ně s plnou nadějí, že když nastanou, Bůh, k němuž sami patříte, vás bezpečně provede přes všechny ty věci; a když to už nebudete moci vydržet, Bůh vás ponese na rukou. Neobávejte se toho, co se může stát; ten stejný věčný Otec, který se o vás stará dnes, se o vás postará zítra a každý den. Buď vás ochrání před utrpením, anebo vám dodá nevyčerpatelnou sílu, abyste to vydrželi.“

„Proto buďte pokojní, odložte všechny úzkostné myšlenky a představy a neustále říkejte: »Pán je moje síla a můj štít; v Něho doufá mé srdce a dostává se mi pomoci. Není jen se mnou, ale i ve mně a já v Něm.«“

(sv. František Saleský)

* * *

„Neplýtvajte energií na věci, které vyvolávají obavy, starosti a úzkost. Nutná věc je pouze jedna: Pozvedněte svého ducha a milujte Boha.“

„Modlete se, doufejte a nebojte se. Strach je k ničemu. Bůh je milosrdný a vyslyší vaši modlitbu.“

(sv. Otec Pio z Pietrelciny)

* * *

„A čeho se mám obávat? Naším kapitánem na tomto bojišti je Ježíš Kristus. Zjistili jsme, co musíme udělat. Kristus pro nás spoutal naše nepřátele a oslabil je tak, že nás nedokážou přemoci, pokud je nenecháme. Proto musíme bojovat statečně a označit se znamením Nejsvětějšího kříže.“

(sv. Kateřina Sienská)

* * *

„Pane, pomoz mi prožít tento den pokojně a lehce. Opřít se o Tvoji velkou sílu, s důvěrou a uvolněně. Trpělivě a vyrovnaně čekat na odhalování Tvé vůle. Setkat se s ostatními pokojně, radostně. Čelit zítřku sebevědomě a odvážně.“

(sv. František z Assisi)

* * *

„Netrapte se a neutápějte se žalem. Neobávejte se žádné nemoci či starosti, úzkosti anebo bolesti. Copak nejsem zde, vaše Matka? Nejste v mém stínu a pod mojí ochranou? Nejsem vaším pramenem života? Nejste v záhybech mého pláště, v mých rukou? Potřebujete ještě více?“

(Panna Maria v Guadalupe)

*Zdroj: www.churchpop.com, 17. 11. 2020,
(Redakčně upraveno)*

Pondělí 25. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Zdeněk Růžička **7:00** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **7:15** Vitráže v kapli Ducha Svatého **7:35** Biblická studna **8:40** Moudrost mnichů [P] **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Zámek Židlochovice – Zahradka času **9:45** Proměna duchovního malířství napříč staletími **10:05** Outdoor Films s Šárkou Kašparovou (95. díl): Tuktukem přes Jižní Ameriku **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **13:20** Bohem zapomenuté kouty **14:00** Za obzorem [L] **14:35** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (152. díl): Folklorní tančírna – Slezsko **16:00** V souvislostech **16:20** Noční univerzita: P. Kamil Obr – Očistím vás... **17:05** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **17:40** Víra do kapsy [P] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:50** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **18:55** O Mlsálkovi (16. díl): Mlsálek a labuťátka **19:10** Vezmi a čti: Leden 2020 [P] **19:30** Moudrost mnichů **19:50** Přejeme si... **20:05** Ateliér užité modlitby [L] **21:05** Historie a současnost Matice svatohostýnské **21:30** Za obzorem **22:05** Portréty krajiny **22:30** Kulatý stůl: Kulatý stůl **0:05** Stíny na kolébce – Afrika **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 26. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Ondřej Prokop **6:40** Harfa Noemova: Ivo Hrachovec zpívá Biblické písně A. Dvořáka **7:05** Silvestr v karanténě **8:40** Moudrost mnichů [P] **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** O kom, o čem: O Kostelcích aneb Kosteláci, Kosteláné, Kosteletčáci a jejich setkávání **9:40** V souvislostech **10:05** Noční univerzita: Anna Janoušková – Naštvaný a smutný jako Bůh **10:40** Stanley's Dixie Street Band: Třebovický koláč 2018 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání (34. díl): Rendez-vous **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Procházka strážnickým parkem: MFF Strážnice 2019 **15:00** Dům nejen ze skla **16:10** Muzikanti, hrajte **16:40** Indie – Talit Penkal, Donne Dalit **17:15** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2021 [P] **17:40** Moudrost mnichů **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Uzdrav naši zem [L] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Vladimír Mišík na Folkových prázdninách **21:15** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Maďarský hudební temperament: Svatováclavský hudební festival 2019 **23:05** Paní le Murie **23:45** Terra Santa News: 20. 1. 2021 **0:10** Jako hořčičné zrnko (6. díl) **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 27. 1. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2021 **6:25** Pro vita mundi: Mgr. Dagmar Tisovská (1. díl) **7:10** Noční univerzita: P. Kamil Obr – Očistím vás... **7:55** Poletuchy **8:40** Moudrost mnichů **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Poutníci času (1. díl): S Petrem Váňou **10:40** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ateliér užité modlitby **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Rožnov, město pod Radhoštěm: Rožnovské slavnosti 2017 **16:15** ARTBITR – Kulturní magazín (103. díl) **16:25** Víra do kapsy **16:45** Příroda kolem nás: Potkali jsme u vody

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

(hroch, motýlice a slípka zelenonohá) **17:00** Čičmianské tajemství **17:35** Zpravodajské Noeviny: 26. 1. 2021 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Missio magazin: Leden 2021 **19:10** Moudrost mnichů **19:30** Terra Santa News: 27. 1. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:10** Příběhy odvahy a víry: Návrat (10. díl): Španělské děti v SSSR **21:35** Za obzorem **22:10** Noční univerzita: Doc. Petr Dvořák – Filosofické základy genderové teorie a ideologie [P] **23:35** Generální audience papeže Františka **0:00** Bazilika s tajemným světlem (2. díl): Mariánská bazilika **0:10** Naše Horní Lideč **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 28. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Mgr. Dagmar Tisovská (2. díl) **6:55** Víc než chrám: jednota různého **7:25** Terra Santa News: 27. 1. 2021 **7:45** Jako hořčičné zrnko (6. díl) **8:40** Moudrost mnichů **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Vezmi a čti: Leden 2020 **9:30** Kulatý stůl: Kulatý stůl **11:05** Skryté poklady: Milan **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **13:05** Mezi nebem a zemí **13:35** Generální audience papeže Františka **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Oživení studené války? **15:05** Poletuchy **15:55** Večeře u Slováků: 4. neděle v mezidobí [P] **16:20** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2021 [P] **16:45** Moudrost mnichů **17:00** Ovečky: 4. neděle v mezidobí [P] **17:25** Modlitba růžence: kaple Telepace v Ostravě [L] **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Uzdrav naši zem [L] **19:50** Přejeme si... **20:05** Letem jazzem: Pořad nejen pro milovníky jazzu... mladé naděje jazzové hudby [L] **21:20** V pohorách po horách (63. díl): Zakarpatská Ukrajina – Boržava **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Na půli cesty **0:40** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 29. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: P. doc. Ing. Miloš Raban, Th.D. **6:50** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2021 **7:10** Na druhý pohled, 1. díl: Odvážně **8:45** Moudrost mnichů [P] **9:05** O Markétě – Chodské oratorium: Chodské slavnosti 2014 **10:10** Ateliér užité modlitby **11:15** Živě s Noe: Ignác Šustala a automobilka Tatra [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Syrie – zbytek jeho lidu [P] **13:20** Pozdní sběr na Mohelnickém dostavníku 2015 (6. díl) **14:00** Živě s Noe: Ignác Šustala a automobilka Tatra [L] **14:35** Cestujeme regionem Záhorie **15:40** Vezmi a čti: Leden 2020 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 28. 1. 2021 **16:25** Buon giorno s Františkem

17:10 Mezi pražci (93. díl): Leden 2021 **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **18:45** Causa Carnivora **19:15** V pohorách po horách (44. díl): Boubín – Šumava **19:30** Moudrost mnichů **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Leden 2021 [L] **21:45** Živě s Noe: Ignác Šustala a automobilka Tatra [P] **22:20** Zpívá celá dědina: Protivanov **0:00** Záliv svatých **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 30. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Ing. Vít Janků **6:50** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **7:35** Můj chrám: MUDr. Lumír Kantor, Ph.D., neonatolog a primář novorozeneckého oddělení v nemocnici v Olomouci v chrámu sv. Cyrila a Metoděje, Olomouc **7:55** Sedmihlásky (57. díl): A co jsi podělal, Janošku **8:00** Cirkus Noeland (3. díl): Roberto, Kekulín a slon Bublina **8:30** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **9:00** Ovečky: 4. neděle v mezidobí **9:30** GOODwillBOY V. (3. díl) **10:25** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **11:15** Moudrost mnichů [P] **11:35** ARTBITR – Kulturní magazín (103. díl) **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Cvrlikání (41. díl): Sova & Slamák **15:15** Uzdrav naši zem **16:20** AKA Trio na Folkových prázdninách v Námešti nad Oslavou 2016 **16:50** Sedm divů v Těrchově **17:30** Příběhy odvahy a víry: Můj Ararat (11. díl): Ať je požehnan navěky! **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:05** V pohorách po horách (46. díl): Toulcovy maštale – Českomoravská vrchovina **19:15** Moudrost mnichů **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Outdoor Films s Markétou Peggy Marvanovou a Adamem Závíškou (96. díl): Nejdelší závod planety [P] **21:40** Zlaté opojení **23:20** Za obzorem **23:55** V pohorách po horách (68. díl): Velká Čantoryje – Slezské Beskydy **0:05** Harfa Noemova: Mladí a jejich violoncella (PCQ) II. **0:30** Za obzorem **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 31. 1. 2021

6:05 Pro vita mundi: Petr Váňa **6:55** Řeckokatolický magazín **7:10** Noční univerzita: Doc. Petr Dvořák – Filosofické základy genderové teorie a ideologie **8:35** Janomamové v Brazílii **8:55** Večeře u Slováků: 4. neděle v mezidobí **9:25** Vezmi a čti: Leden 2020 **9:40** Poutníci času (5. díl): S Petrem Modlitbou [P] **10:00** Mše svatá z kostela Narození Panny Marie a svaté Anny, Rajnochovice [L] **11:15** Víra do kapsy: Dejme slovo svědomí **11:30** Moudrost mnichů [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **13:55** Outdoor Films s Markétou Peggy Marvanovou a Adamem Závíškou (96. díl): Nejdelší závod planety **15:30** Uzdrav naši zem **16:35** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **17:00** Cirkus Noeland (4. díl): Roberto, Kekulín a Bambulínova návštěva **17:25** Sedmihlásky (136. díl): Ruža sem ja, ruža **17:30** Ovečky: 4. neděle v mezidobí **18:00** Mše svatá z kaple Telepace [L] **19:00** První křesťané: Pohoršení kříže **19:30** Moudrost mnichů **19:50** Přejeme si... **20:05** Pro větší slávu: Skutečný příběh Kristiady **22:35** Buon giorno s Františkem **23:20** Za obzorem **23:50** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:10** Za obzorem **0:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 25. 1. o 17:30 hod.:

Obrátenie sv. Pavla

Priamy prenos modlitby vešpier z Vatikánu.

Utorok 26. 1. o 16:30 hod.:

V škole Ducha

Don Jozef Luscoň SDB: Džavotanie s Bohom.

Streda 27. 1. o 20:50 hod.:

Fundamenty

(Gaudium et spes – Niektoré naliehavé problémy)

Uvažovanie nad dokumentami 2. vatikánskeho koncilu.

Štvrtok 28. 1. o 17:20 hod.:

A teraz čo? (Poverčivý kresťan)

Viacero kresťanov v mojom okolí verí poverám a poverčivým zvykom (nosia červenú šnúрку, klopkajú si na drevo...) Je to zlé? Mal by som ich v tom napomínať?

Piatok 29. 1. o 20:30 hod.:

Dôkaz viery: Don Bosco (film)

V chudobnej štvrti napadne saleziána mladá zlodějka a okradne ho. Ten sa rozhodne, že ju neudá na polícii, ale pokúsi sa ju zachrániť podľa vzoru Dona Boska. Pod vplyvom udalostí sa udeje prekvapivý zázrak...

Sobota 30. 1. o 20:30 hod.: Don Camillo, Monsignor... ale nie príliš 4/5 (film)

Po odchode dona Camilla a jeho komunistického oponenta Peponeho sa malá dedinka Brescello stáva oázou pokoja. Aspoň do okamihu, kým sa dedinčania nerozhodnú zbúrať starú kaplnku, aby na jej mieste postavili nové byty.

Nedeľa 31. 1. o 22:00 hod.:

Mendel – otec genetiky (dokument)

Životopisný portrét zakladateľa genetiky J. G. Mendela so sofistikovanými presahmi do súčasnosti.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

23. – 30. LEDNA – 2021

Zmena v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 24. 1.		PO 25. 1.		ÚT 26. 1.		ST 27. 1.		ČT 28. 1.		PÁ 29. 1.		SO 30. 1.			
Antifona	1028	1148	1286	1426	1722	1941	1075	1197	1734	1953	1106	1230	1666	1883		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	785	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1029	1148	1286	1426	1723	1941	1076	1197	1734	1953	1107	1231	1666	1883		
Antifony	1030	1149	1286	1427	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248		
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249		
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1287	1427	1724	1942	1079	1201	1735	1954	1111	1235	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	690	779	1287	1427	1290	1431	1080	1202	1292	1433	1111	1235	1669	1886		
Prosby	1033	1153	1675	1894	1724	1943	1080	1202	1724	1943	1111	1236	1655	1886		
Závěrečná modlitba	690	779	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433	1112	1236	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1034	1154	792	890	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253		
Antifony	1035	1155	1287	1428	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253		
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254		
Krátké čtení	1037	1157	1288	1428	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256		
Závěrečná modlitba	690	779	1287	1428	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256		
Nešpory:																
SO 23. 1.																
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1286	1426	1727	1946	1085	1208	1736	1955	1117	1242	1132	1258
Antifony	1025	1144	1040	1159	1289	1429	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1678	1897	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1118	1243	1133	1259
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1289	1430	1730	1949	1089	1212	1737	1956	1120	1246	1135	1261
Ant. ke kant. P. M.	689	778	690	779	1289	1430	1291	1431	1090	1212	1292	1433	1121	1246	691	780
Prosby	1028	1147	1043	1163	1681	1900	1731	1950	1090	1212	1731	1950	1121	1246	1135	1261
Záv. modlitba	690	779	690	779	1287	1428	1290	1431	1291	1432	1292	1433	1122	1247	691	780
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 24. 1. – 3. neděle v mezidobí

1. čt.: Jon 3,1–5.10

Ž 25(24),4–5ab.6+7bc.8–9

Odp.: 4b (*Ukaž mi své cesty, Hospodine!*)

2. čt.: 1 Kor 7,29–31

Ev.: Mk 1,14–20

nebo votivní mše za jednotu křesťanů:

1. čt.: Dt 30,1–4

Jer 31,10.11–12ab.13cd+14b

Odp.: srov.10c (*Pane, shromáždí svůj rozptýlený lid!* Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Kor 1,10–13

Ev.: Mt 18,19–22

nebo jiná čtení z Lek. VI/1

Pondělí 25. 1. – svátek Obrácení sv. Pavla

1. čt.: Sk 22,3–16

nebo Sk 9,1–22

Ž 117(116),1.2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Mk 16,15–18

Úterý 26. 1. – památka sv. Timoteje a Tita

1. čt.: 2 Tim 1,1–8

nebo Tit 1,1–5

Ž 96(95),1–2a,2b–3.7–8a.10

Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.*)

Ev.: Lk 10,1–9

Středa 27. 1. – nezávazná památka sv. Anděly Mericiové

1. čt.: Žid 10,11–18

Ž 110(109),1.2.3.4

Odp.: 4bc (*Ty jsi kněz navěky podle řádu Melchizedechova!*)

Ev.: Mk 4,1–20

Čtvrtek 28. 1. – památka sv. Tomáše Akvinského

1. čt.: Žid 10,19–25

Ž 24(23),1–2.3–4ab.5–6

Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)

Ev.: Mk 4,21–25

Pátek 29. 1. – ferie

1. čt.: Žid 10,32–39

Ž 37(36),3–4.5–6.23–24.39–40

Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

Ev.: Mk 4,26–34

Sobota 30. 1. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Žid 11,1–2.8–19

Lk 1,69–70.71–72.73–75

Odp.: 68 (*Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, neboť navštívil svůj lid.*)

Ev.: Mk 4,35–41

Z NAŠÍ KNIŽNÍ PRODUKCE

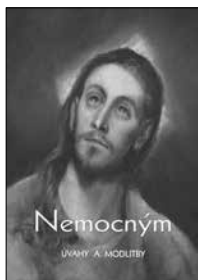

STÁLA JSEM U BRÁNY NEBE A PEKLA
Dr. Gloria Polo

Osobní svědectví dr. Glorie Polo, zubní lékařky z Kolumbie, která byla tak těžce zraněna, že ležela několik dní v kómatu a byla udržována při životě jen pomocí nemocničních přístrojů. Lékaři ji chtěli přístroje odpojit, ale její sestra, také lékařka, trvala na tom, aby je nechali dále v provozu. Během kómatu stanula dr. Polo na onom světě, prožila osobní soud a směla se opět vrátit, aby vydala svědectví nevěřícím. Směla nahlédnout do své „knihy života“ a tento zážitek ji natolik otrásl, že se z příkazu Pána stala hlasem volajícím na „poušti víry“ dnešní postmoderní doby. Celá událost z roku 1995 je dobře zdokumentovaná.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., A5, 64 stran, 45 Kč (cena je za výrobní náklady)

Toto svědectví je povoleno šířit pouze nekomerčním způsobem. Proto vyšlo zdarma jako příloha několika čísel Světla v roce 2008. Pro velký ohlas bylo svědectví vydáno i jako brožura. Lze ji objednat jen v Matici cyrilometodějské s. r. o., kde ji distribuujeme pouze za výrobní náklady, bez zisku.

NEMOCNÝM • ÚVAHY A MODLITBY
P. ThDr. Jaroslav Studený • K vydání připravil Mons. Josef Hrdlička

Knížka modliteb pro nemocné. Modlitba nám dává útěchu a posilu ve všech životních situacích, a také v nemoci a bolesti. Tato brožurka obsahuje však nejen modlitby, ale i stručné uvedení do svátosti smíření a svátosti pomazání nemocných.

Matice cyrilometodějská s. r. o. • 2., upravené vydání, v MCM 1. vydání • Brož., A5, 52 stran, 45 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA PRO VDOVY

Mgr. Alenka Panáková • Ilustrace Mgr. Lucie Mrtvá

Lidská samota je pro každého člověka těžkým stavem. V dnešním složitějším světě ji prožívá mnoho lidí kolem nás, mezi nimi velký zástup vdov a vdovců. Z těch, kdo nás učí důstojně obstát v tomto nelehkém období, stále stojí na prvním místě sám Boží Syn. Zvláštním způsobem promlouvají k osamocenenému lidskému srdci zastavení křížové cesty. A tato křížová cesta, umocněná ilustracemi, je určena právě vdovám a vdovcům. Spojení s trpícím Kristem jim pomáhá najít nové duchovní bohatství v osamoceneném životě.

Matice cyrilometodějská s. r. o. Brož., 120x190 mm, 42 stran, 49 Kč

KŘÍŽOVÁ CESTA SE SV. FAUSTYNOU

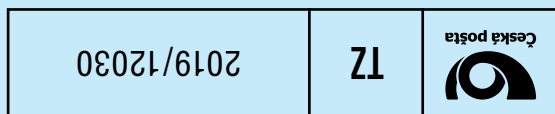
Andrea Odstrčilíková

Kříž je nedílnou součástí našeho života. Odmítáme-li ho, přijde jiný – často těžší, než byl ten první. Svatá sestra Faustyna si toho byla vědoma, proto pokorně přijímala všechny bolesti, nemoci i utrpení, které život přinášel. Věděla, že s každým křížem Bůh dává i sílu ho nést, že každý kříž je velkou milostí – darem, který má moc proměnit nitro člověka. Text této křížové cesty je volným pokračováním knihy *Boží milosrdenství – Rozjímání se sv. Faustynou*. Společně se sestrou Faustynou se můžeme ponořit do bolesti a utrpení, které prožívala sjednocena s Kristem, zcela odevzdaná do vůle Boží. Citace pocházejí z *Deníčku sv. Faustyny*, fotografie z archivu sester Kongregace sester Matky Božího milosrdenství. Vyšlo s církevním schválením.

Matice cyrilometodějská s. r. o. Brož., 143x202 mm, 30 stran, 49 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské, spolku. Vydává Matice cyrilometodějská, spolek, Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šetředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mag. Theol. Tomáš Kmrl. Vychází s církevním schválením Arzbiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevni schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: redakce@maticecm.cz; podávání novinových zásilek: Registráční značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek: povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevni autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžádane nezveřejněné příspěvky nevracíme.